

Praveno
dne 2. 10. 2013

PŘÍLOHA

Ministr vnitra
Ing. Martin Pecina, MBA

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 2. 10. 2013
podpis:

MVCRP00Z8CVP

27-09-2013

Fraha

C. j.: MV - 90409 - 4/VS - 2013

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 0126r

Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

Rozhodnutí

Ministr vnitra, příslušný dle § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), rozhodl na základě včasného rozkladu, který podal

Demokratická republika Kongo, státní občan Demokratické republiky Kongo, trvale bytem (dále jen „žadatel“), proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru všeobecné správy (dále jen „Ministerstvo vnitra“) ze dne 21. 6. 2013, č.j.: VS-871/835.3/2-2011, jímž nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o státním občanství“), vyhověno jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky (dále jen „žádost“), t a k t o:

Podle § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad z a m í t á.

O d ů v o d n ě n í:

I.

Žadatel požádal prostřednictvím Úřadu městské části Praha 3 o udělení státního občanství České republiky. Žádost byla doručena Ministerstvu vnitra dne 22. 11. 2012. Rozhodnutím Ministerstva vnitra ze dne 21. 6. 2013, byla jeho žádost podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona o státním občanství zamítnuta. Žadatel je rozvedený, bezdětný. Na území České republiky se zdržuje od 7. 9. 1997 na základě stipendia na studium v zahraničí od organizace UNESCO. Po jazykové přípravě nastoupil v roce 1998 na strojní fakultu Českého vysokého učení technického v Praze, kterou v roce 2009 zdárně ukončil. V září roku 2005 uzavřel manželství se státní občankou České republiky. Trvalý pobyt byl žadateli povolen od 21. 11. 2005. Bezdětné manželství skončilo v roce 2010 rozvodem. Jedná se o žadatelovu druhou žádost, předchozí v roce 2011 byla zamítnuta z důvodu nesplnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) neboť žadatel jednoznačně neplnil povinnosti vyplývající ze zvláštních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění. Žadatel je pracovní integrován do české společnosti; od září 1999 působil ve společnosti DP , s.r.o., od září 2011 pracuje jako IT Analytik ve společnosti

Commerzbank, pobočka Praha, ve funkci specialisty na bankovní operace, se základním příjmem 48 000 Kč měsíčně.

II.

Ministerstvo vnitra usnesením ze dne 24. 1. 2013, č.j.: VS-871/53/2-2011, podle § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu řízení ve věci žádosti žadatele přerušilo na dobu 30 dnů a zároveň vyzvalo žadatele, v souladu s § 45 odst. 2 správního řádu, k odstranění nedostatků žádosti, s konkrétním výčtem požadovaných dokladů, potvrzení a prohlášení, které žadatel má ve stanovené lhůtě do spisového materiálu doložit. Dále Ministerstvo vnitra v souladu s ustanovením § 47 správního řádu informovalo žadatele o zahájení správního řízení podle § 44 správního řádu a rovněž ho podle ustanovení § 36 a § 38 správního řádu vyzvalo o jeho právu nahlížet do spisu, navrhnout důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí, vyjádřit v řízení své stanovisko, včetně vyjádření se k podkladům rozhodnutí.

Zároveň byl žadatel poučen, že pokud požadované doklady nedoloží, Ministerstvo vnitra řízení o žádosti zastaví podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu. Žadatel na uvedené usnesení reagoval a podáním doručeným dne 27. 2. 2012 Ministerstvu vnitra podal na vznesené dotazy svá vysvětlení a doložil požadované doklady.

III.

V průběhu správního řízení bylo prokázáno, že žadatel splňuje podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a), c) a d) zákona o státním občanství, neboť má na území České republiky povolen trvalý pobyt po dobu delší než pět let, výpisem z Rejstříku trestů doložil, že nebyl v posledních pěti letech pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin a prokázal znalost českého jazyka.

Žadatel však nesplňuje podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství ve vztahu k plnění povinností vyplývajících ze zvláštních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění, tj. konkrétně ze zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 48/1997 Sb.“) a ze zákona č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 592/1992 Sb.“), přestože právě pro neplnění těchto povinností mu byla v roce 2011 zamítnuta jeho první žádost. Zamítavé rozhodnutí o první žádosti žadatele nabylo právní moci dne 11. 8. 2011. Z předložených dokladů vystavených Všeobecnou zdravotní pojišťovnou České republiky (dále jen „VZP ČR“) nedoplatek na pojistném ve výši 44 515 Kč, dokladovaný výměrem VZP ČR ze dne 23. 8. 2010 uhradil teprve dne 16. 5. 2012. Žadatel dále dlužil na penále částku ve výši 24 545 Kč. Dne 29. 8. 2012 mu bylo

prominuto penále ve výši 8 954 Kč a dne 12. 9. 2012 ve výši 12 545 Kč. V den vyhotovení žadatelova vyúčtování pojistného na veřejné zdravotní pojištění 25. 10. 2012 ještě jeho účet vykazoval dluh ve výši 11 970 Kč.

Přestože odbor cizinecké policie Krajského ředitelství policie hlavního města Prahy z hlediska dodržování pobytového režimu neměl ve svém stanovisku ze dne 15. 11. 2012 proti kladnému vyřízení žádosti námitky, Ministerstvo vnitra z předložených osobních dokladů žadatele zjistilo, že žadatel porušil zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 326/1999 Sb.“), když po rozvodu nenahlásil příslušnému pracovišti odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra v zákonem stanové lhůtě změnu osobního stavu a změnu svého pobytu na území České republiky. Žadatel tím porušil ustanovení § 103 a § 98 zákona č. 326/1999 Sb.

Na základě uvedených skutečností byla žádost zamítnuta a žadateli nebyl vydán tzv. příslib udělení státního občanství České republiky, na jehož základě by si mohl obstarat doklad o propuštění z dosavadního státního svazku a splnit tak i podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství.

IV.

Proti zamítavému rozhodnutí podal žadatel včasný rozklad (rozhodnutí převzal dne 27. 6. 2013 a rozklad předal osobně Ministerstvu vnitra dne 8. 7. 2013).

Žadatel, který k rozkladu nepředložil žádné důkazy na podporu svých tvrzení, argumentuje tím, že k opožděnému nahlášení změny osobního stavu došlo na základě požadavku cizinecké policie, která vyžadovala na rozvodovém rozsudku chybějící doložku právní moci, což si žadatel předtím neuvědomil. Žadatel dle svého tvrzení se neprodleně písemně obrátil na Okresní soud v Děčíně, kde rozvod proběhl, a proto k prodlení došlo bez jeho viny. K nenahlášení změny adresy žadatel argumentuje nepředložením plné moci spolumahitelky nemovitosti v den, kdy cizinecké policii hlásil tuto změnu. Dále bylo postupováno podle jeho verze tak, že po sjednání schůzky ho měla cizinecká policie ujistit, že problémy s pozdním nahlášením změny adresy nenastanou.

K neplnění povinností plynoucích ze zákonů v oblasti veřejného zdravotního pojištění žadatel v rozkladu uvedl, že měl s VZP ČR stanoven splátkový kalendář s měsíčními splátkami ve výši 1 470 Kč k uhrazení dluhu, což plnil. Dále tvrdí, že se o existenci penalizace dozvěděl až dne 8. 11. 2012 a hned dne 14. 11. 2012 veškeré neprominuté penále uhradil. Žadatel proto nesouhlasí s tvrzením, že nepřesvědčil Ministerstvo vnitra dosud o tom, že si hrazení záloh zdravotního pojištění dostatečně osvojil. Žadatel dále v rozkladu argumentuje zásadou proporcionality, odvolává se

v této souvislosti mj. na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 5. 2006, č.j.: 2 As 31/2005-78.

Vzhledem k uvedenému má žadatel za to, že v případě, že by ministr vnitra sdílel názor Ministerstva vnitra o nesplnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, naplňuje žadatel důvody hodné zvláštního zřetele (vzhledem k okolnostem, za kterých došlo k porušení předmětných zvláštních právních předpisů) pro prominutí splnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství podle ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství. V souladu s tím proto žadatel navrhuje, aby ministr vnitra rozkladem napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 152 odst. 5 písm. a) správního řádu změnil tak, že se žádosti vyhovuje nebo ho zrušil a vrátil věc k novému posouzení a rozhodnutí.

V.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

Především je nutné zdůraznit, že na udělení státního občanství České republiky není právní nárok. Při posuzování žádosti se vychází především z čl. 12 odst. 1 Ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů, z něhož vyplývá, že podmínky nabývání a pozbývání státního občanství České republiky stanoví zákon. Tímto zákonem je zákon o státním občanství; jako procesní předpis pak správní řád. Podle § 7 odst. 1 zákona o státním občanství lze státní občanství České republiky na žádost udělit fyzické osobě, která současně splňuje podmínky uvedené v tomto ustanovení pod písmeny a) až e). Ze zákonem uvedené dikce: „lze udělit“ vyplývá, že státní občanství České republiky může, ale nemusí být uděleno. To znamená, že ani osobě, která o něj požádá a zákonem uvedené podmínky splňuje, nemusí být její žádosti vyhověno a státní občanství České republiky jí uděleno.

V této souvislosti ministr vnitra odkazuje na Evropskou úmluvu o státním občanství, která byla vyhlášena pod č. 76/2004 Sb.m.s. (dále jen „Evropská úmluva“). Vysvětlující zpráva k čl. 2 Evropské úmluvy, kterou vypracoval Výbor expertů Rady Evropy pro státní občanství (CJ-NA), uvádí, že zúčastněný stát může stanovit podmínky pro naturalizaci, zejména pokud jde o integraci osob, které o přijetí do státoobčanského svazku žádají. Musí být zřejmé, že integrace takové osoby ve společnosti dosáhla vysokého stupně. Není hodnoceno pouze formální plnění podmínek uvedených v zákoně o státním občanství, nýbrž je v rámci správního uvážení zkoumána existence skutečného vztahu (genuine link) této osoby k zemi, která o přijetí do jejího státního svazku usiluje. V čl. 3 Evropské úmluvy „Působnost státu“ je uvedeno, že udělení státního občanství České republiky na žádost fyzické

osoby (cizince) je výrazem svrchované státní suverenity. Není tedy pochyb o tom, že každý suverénní stát má právo stanovit podmínky, za kterých mohou fyzické osoby (cizinci) nabyt jeho státního občanství, a že je zcela ve sféře volného uvážení dotčeného státu, zda cizinci bude státní občanství uděleno či nikoliv. Ministerstvo vnitra pak v souvislosti s rozhodováním o udělení státního občanství České republiky nejen může, ale i musí posoudit všechny právně významné skutečnosti uvedené, popřípadě přiložené k žádosti. Jak Ministerstvo vnitra, tak i ministr vnitra vychází tedy z toho, že žadatel musí splnit podmínky, vyplývající z uvedených právních předpisů a musí být zřejmé, že jeho integrace v české společnosti dosáhla vysokého stupně.

V této souvislosti je třeba uvést, že při posuzování prominutí splnění některé z podmínek stanovených pro udělení státního občanství České republiky se vychází z předpokladu, že prominutí předmětné podmínky je ze své povahy výjimkou z běžného postupu při jeho udělování. Nelze ji promíjet automaticky. Uvedenou podmínku může, nikoliv musí, správní orgán prominout, na její prominutí však není právní nárok. Ministerstvo vnitra i ministr vnitra při užití správního uvážení zkoumají okolnosti každého jednotlivého případu při respektování smyslu a účelu zákonů a mezí, které tyto zákony stanoví. Nemůže proto jít o pouhé mechanické posouzení splnění podmínek stanovených v § 7 odst. 1 zákona o státním občanství, protože splnění těchto podmínek je prvním, nikoli však jediným předpokladem pro udělení státního občanství České republiky (viz judikát Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 6. 2006, č.j.: 3 As 32/2005-51).

K jednotlivým námitkám, které žadatel v rozkladu uvedl, konstatuje ministr vnitra, že je neshledal oprávněnými, a to z následujících důvodů.

Rozsudek o rozvodu nabyl právní moci dne 11. 3. 2010 (měl prokazatelně k dispozici písemné vyhotovení rozsudku, když se předtím obě strany při jeho vyhlášení vzdaly práva na odvolání). V poučení rozsudku je uvedeno, že žadatel byl povinen do osmi dnů od právní moci rozsudku předložit svůj průkaz o povolení k trvalému pobytu k zápisu nastalé změny stavu. O právní moci rozsudku o rozvodu tedy věděl. Podle § 103 písm. e) zákona č. 326/1999 Sb. je povinen hlásit tuto změnu dokonce do tří pracovních dnů ode dne, kdy tato změna nastala.

V prohlášení k žádosti doručené Ministerstvu vnitra dne 27. 2. 2013 žadatel tvrdí, že v červenci roku 2011 bydlel v Z uvedené fotokopie průkazu totožnosti je ale prokázáno, že tato adresa mu hvla zneplatněna cizineckou policií dne 5. 5. 2011, přičemž současnou adresu v ohlásil až dne 9. 10. 2012. Z nájemní smlouvy, ve spise založené, je zřejmé, že byt na současné adrese převzal dne 20. 4. 2012.

Ministr vnitra připomíná, že předchozí žádost žadatele byla zamítnuta pro neplnění povinností vyplývajících ze zákonů č. 48/1997 Sb. a č. 592/1992 Sb. Zamítavé rozhodnutí o této žádosti nabylo právní moci dne 11. 8. 2011. Žadatel

znovu požádal o udělení státního občanství České republiky dne 1. 11. 2012 u Úřadu městské části Praha 3. Ještě dne 25. 10. 2012 však dlužil VZP ČR částku 11 969 Kč, když mu tato zdravotní pojišťovna předtím dne 12. 9. 2012 prominula penále ve výši 12 545 Kč, respektive koncem srpna i ve výši 8 954 Kč. Žadatel teprve dne 16. 5. 2012, tj. devět měsíců po nabytí právní moci předchozího zamítavého rozhodnutí a méně než půl roku před podáním nové žádosti uhradil svůj nedoplatek na pojistném ve výši 44 515 Kč, přičemž VZP ČR žadatele na tento nedoplatek upozornila platebním výměrem (založeným ve spise) již koncem srpna 2010. VZP ČR tedy musela čekat téměř dva roky na uhrazení nedoplatku, v situaci, kdy žadatelův hrubý měsíční příjem činí 48 000 Kč. S ohledem na uvedené ministr vnitra konstatuje, že pokud se jedná o hrazení zdravotního pojištění potřebnou platební disciplinu plynoucí z právních předpisů o zdravotním pojištění, v časovém rozmezí od předchozí žádosti, žadatel neprokázal. Ministr vnitra má za to, že je třeba v delším časovém horizontu ověřit, zda žadatel bude řádně a včas plnit povinnosti vyplývající mu z právního řádu České republiky, tj. země, o jejíž státní občanství žádá.

Ministr vnitra nesouhlasí s tvrzením, že Ministerstvo vnitra neprovedlo v případě žadatele test proporcionality. Vzhledem k výši nedoplatku na zdravotním pojištění a dále k tomu, že i po vydání předchozího zamítavého rozhodnutí nedostatky neodstranil, ač jeho finanční situace to jednoznačně umožňovala, neshledal ani ministr vnitra důvod hodný zvláštního zřetele pro prominutí splnění této podmínky.

VI.

Při hodnocení, zda neudělení státního občanství může žadateli způsobit problémy v oblasti pracovního uplatnění a v oblasti prohlubování procesu integrace do české společnosti, se zásadně vychází z čl. 42 odst. 2 usnesení předsednictva České národní rady č. 2/1993 Sb., o vyhlášení Listiny základních práv a svobod, ve znění ústavního zákona č. 162/1998 Sb., (dále jen „Listina“), který stanoví, že cizinci požívají v České republice lidských práv a svobod zaručených Listinou, pokud nejsou výslovně přiznána občanům.

VII.

Podle § 152 odst. 4 a § 89 odst. 2 správního řádu ministr přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo s právními předpisy a neshledal v postupu Ministerstva vnitra takové pochybení, které by vedlo ke změně či zrušení napadeného rozhodnutí.

Žadatel nespĺňuje podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství neboť neplnil povinnosti vyplývající ze zákonů č. 48/1997 Sb., č. 592/1992 Sb. a č. 326/1999 Sb., a neuvedl žádné relevantní důvody, proč nemohl

nahlásit včas změny požadované zákonem č. 326/1999 Sb. Z podkladů pro vydání rozhodnutí o žádosti vyplývá, že ještě v roce 2012 vykazoval dluh vůči VZP ČR.

Protože na základě podaného rozkladu ke změně rozhodných skutečností nedošlo, rozhodl ministr vnitra na návrh rozkladové komise rozklad zamítnout. Důvodem zůstává u žadatele nesplnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství a neprominutí jejího splnění. Proto neprominul ani splnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství (předložení dokladu o propuštění ze stávajícího státního svazku).

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

Ministr vnitra:

